

Medlem anførte Væresoppreisning, saa kan der jo ganske vist siges at være noget Analogt dert; men det ærede Medlem maa ikke glemme, at man ikke giver Væresoppreisning ved Lov; man giver kun ved Lov Administrationen Bemyndigelse til at give Væresoppreisning; her eftergiver man derimod uden Videre-Fattigunderstøttelsen ved Lov.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges med 34 Stemmer mod 3.

Fischer: Jeg tillader mig at foreslaa, at der om denne Sag nedsættes et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Sonne: Jeg foreslaar, at Antallet bliver 5.

Fischer: Jeg tager mit Forslag tilbage om 7 Medlemmer og tiltræder det ærede Medlems Forslag om 5 Medlemmer.

Da ikke Flere ønskede Ordet om Udvalgs Nedsættelse, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved Sonnes Forslag om et Udvalgs Nedsættelse paa 5 Medlemmer

vedtoges med 41 Stemmer mod 1.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i § 1 af Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn af 23de Decem-ber 1865“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 549—50; dets 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende. Sp. 5424 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren: Min Stilling til dette Lovforslag er omtrent den samme som

til det foregaaende, nemlig den, at jeg ikke kan anbefale det ærede Thing at vedtage det, som det foreligger. Det vil jo nemlig vise sig, at her ikke er Spørgsmaal om, hvorvidt man under disse Stattedere Valgret eller ikke; men her er Spørgsmaal om, hvorvidt de overhovedet kunne indordnes under det System af Valgregler, der gjælder i Kjøbenhavn. Det er imidlertid en bekendt Sag, at Systemet for Kjøbenhavns kommunale Repræsentation er ordnet ganske anderledes end paa Landet, og naar man derfor vil drage den Slutning, at det er uret i Kjøbenhavn at negte Folk Valgret, som man paa Landet indrømmer den, saa overser man aldeles denne forskjellige Bygning, som hele den kommunale Repræsentation har. Det er godtgjort, at denne Udvidelse af Valgretten i Kjøbenhavn vilde forøge Vælger-nes Antal med omtrent 4,000, og naar man veed, at Antallet hidtil omtrent har været 10,000, saa vil man se, at naar man dertil føjer en Samling af 4,000, Alle omtrent i samme eller i en lignende Stilling som de nederste af dem, der allerede have Valgret, saa forandrer man derved i en væsentlig Grad det hele Grundlag, hvoraf Valgene udgaa. Det har Regjeringen ikke anset for rigtigt eller ønskeligt ved en saadan Leetighedslov som denne at vedtage en saadan Systemforandring, og den har saa meget mere fundet Anledning til at modsætte sig dette Lovforslag, som det er bundet til en Lov, hvorom det er givet, at den skal til Revision næste Aar. Det synes ikke at være forstandigt at ville i dette Die-blik knytte nye Konsekvenser og nye Virkninger til en saadan Lov, naar man til næste Aar maafl vil være nødt til at forandre dem igjen. Selv om man derfor ikke vil antage, at der kan opstaa nogen videre Fare deraf, forekommer det mig, at det er et Hensyn, man ikke kan lade være at tage, at man ikke let skal inblade sig paa at gjøre den Slags Forandringer, naar man ikke kan være sikker paa, at de ville komme til at gjælde i det Mindste gennem en Række af Aar; thi utvivlsomt urigtigt er det hvert Dieblik at røre ved Reglerne for Valgretten, hvad enten der er Tale om Valgretten til Staten eller om Valgretten til Kommunen. Jeg skal ogsaa med Hensyn til